

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นแบบของการวิจัยเชิงบรรยาย เพื่อศึกษาปัจจัยที่สามารถจำแนกกลุ่มเยาวชนที่ติดยาเสพติด และไม่ติดยาเสพติด โดยศึกษารายกรณีวัดครั้งเดียว (One Shot Case Study) ซึ่งใช้รูปแบบวิธีศึกษาย้อนหลัง (Ex-post Facto Design) โดยศึกษาภูมิหลังของผู้ติดยาเสพติดในปัจจุบันต่าง ๆ ที่กล่าวแล้วข้างต้น เพื่อหาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการติดยาเสพติด

พื้นที่ทำการวิจัย

สำหรับกลุ่มเยาวชนที่ติดยาเสพติดศึกษาจากผู้ที่มีศรัทธาเข้ารับการรักษา ที่ฝ่ายเวชกรรมสังคม โรงพยาบาลปัตตานี เท่านั้น ส่วนกลุ่มเยาวชนที่ไม่ติดยาเสพติดศึกษาจากเยาวชนที่อยู่ในพื้นที่เดียวกันกับเยาวชนที่ติดยาเสพติด

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป็นกลุ่มเยาวชนที่นับถือศาสนาอิสลามอายุ 15-25 ปี ในจังหวัดปัตตานี ที่ติดยาเสพติดและไม่ติดยาเสพติด เนื่องจากการศึกษากลุ่มประชากรที่ติดยาเสพติดเป็นสิ่งที่ยาก เพราะผู้ติดยาเสพติดส่วนใหญ่จะไม่เปิดเผยตัวเองและหวาดระแวงบุคคลอื่นตลอดเวลา ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพิจารณาใช้การสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive) คือ เลือกกลุ่มตัวอย่างที่ติดยาเสพติดเฉพาะผู้ที่มีศรัทธาเข้ารับการรักษา ยาเสพติดที่โรงพยาบาลปัตตานีเท่านั้น และกลุ่มที่ไม่ติดยาเสพติดจากผู้ที่ไม่ม่ประวัติติดยาเสพติดที่อยู่ในพื้นที่เดียวกันกับผู้ติดยาเสพติด เพื่อควบคุมตัวแปรอื่นที่ทำให้ผลการวิจัยเกิดการคลาดเคลื่อน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ได้มีการเตรียมไว้ล่วงหน้าเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูล แบบสอบถามมี 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป มีจำนวน 8 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความยึดมั่นผูกพันในศาสนา
แนวศรัทธา จำนวน 12 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความยึดมั่นผูกพันในศาสนา
แนวปฏิบัติ จำนวน 8 ข้อ (มีในภาคผนวก 1)

1. การสร้างเครื่องมือ

1.1 ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป มีดังนี้

1.1.1 ข้อมูลส่วนบุคคล จำนวน 5 ข้อ

1.1.1.1 เพศ

1.1.1.2 อายุ

1.1.1.3 ระดับการศึกษาสูงสุด (การศึกษาในระบบ)

1.1.1.4 ระดับการศึกษาสูงสุดในโรงเรียนสอนศาสนา

1.1.1.5 อาชีพ

ก.อาชีพหลักและรายได้ต่อเดือน (ใช้แรงงาน,
ไม่ใช้แรงงาน)

ข.อาชีพรองและรายได้ต่อเดือน (ใช้แรงงาน,
ไม่ใช้แรงงาน)

1.1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในครอบครัว จำนวน 3 ข้อ

1.1.2.1 การได้รับความรักความอบอุ่นจากบิดามารดา
ญาติพี่น้องหรือสามีภรรยา

1.1.2.2 การได้รับการช่วยเหลือสิ่งต่าง ๆ ที่ต้องการหรือ
ร้องขอจากบิดามารดา ญาติพี่น้องหรือสามีภรรยา

1.1.2.3 ปัญหาขัดแย้งกับบิดามารดา ญาติพี่น้องหรือสามี
ภรรยา

เกณฑ์การวัด

ระดับของความเห็นที่พึงไว้มี 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง
น้อย และน้อยที่สุด เป็นคะแนน 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ

ตอนที่ 2-3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความยึดมั่นผูกพันในศาสนา
มีจำนวน 20 ข้อ (ดัดแปลงจาก นฐพงษ์ เทพจारी, 2534:39-41)

เพราะเหตุที่ตัวแปรที่ใช้วัด ความยึดมั่นผูกพันในศาสนา ยังเป็นตัวแปร
ที่เป็นนามธรรมเกินไป จึงมีความจำเป็นที่จะต้องทำความเข้าใจกับตัวแปรแต่ละ
ตัว โดยการสร้างข้อความขึ้นมาชุดหนึ่ง เพื่อความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างในการ
ใช้วัดดังนี้

1.2 ตอนที่ 2. ความยึดมั่นผูกพันในศาสนาแนวศรัทธา มีจำนวน 12 ข้อ
ซึ่งมีตัวแปรที่เป็นตัววัดถึงระดับของความศรัทธาในศาสนา 6 ตัวแปร
คือ

ศรัทธาในอัลลอฮ์

ศรัทธาในบรรดามลาอิกะฮ์

ศรัทธาในคัมภีร์ทางศาสนา

ศรัทธาในนบีหรือศาสนทูต

ศรัทธาในวันกิยามะฮ์

ศรัทธาในการกำหนดสภาวะต่าง ๆ ของสรรพสิ่งและสรรพสัตว์
โดยอัลลอฮ์

1.2.1 ศรัทธาในอัลลอฮ์ มีข้อความที่ใช้วัด 2 ข้อความคือ

1.2.1.1 ทุกสิ่งทุกอย่างในโลกนี้ อัลลอฮ์สร้าง

1.2.1.2 อัลลอฮ์ ทรงเป็นผู้กำหนดกฎเกณฑ์แผนการ

ต่างๆ สำหรับโลกนี้เอาไว้แล้ว และทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นกับมนุษย์รวมทั้งการ
ใช้ปัญญาของมนุษย์ก็มาจากพระองค์

1.2.2 ศรัทธาในบรรดามาลาอิกะฮ์มีข้อความที่ใช้วัด 2 ข้อความคือ

1.2.2.1 อัลลอฮ์ ทรงสร้างบรรดามาลาอิกะฮ์ขึ้นมา

เพื่อให้ปฏิบัติภารกิจหน้าที่ตามบัญชาของพระองค์

1.2.2.2 มาลาอิกะฮ์ ไม่มีจริง เกิดจากรัศมี ไม่มีเพศ

ทำหน้าที่เป็นสื่อถ่ายทอดบัญชาของอัลลอฮ์มาสู่มนุษย์ด้วยการเข้าฝัน

1.2.3 ศรัทธาในคัมภีร์ทางศาสนา มีข้อความที่ใช้วัด 2 ข้อความคือ

1.2.3.1 อัลลอฮ์ เคยประทานคัมภีร์ต่าง ๆ ให้แก่คนบึ้งคั

อื่น ๆ มาก่อนที่จะประทานคัมภีร์อัลกุรอานให้แก่ท่านนบีมุฮัมมัด

1.2.3.2 อัลกุรอานเป็นคัมภีร์ที่สมบูรณ์ที่สุด และเป็น

คัมภีร์สุดท้ายที่อัลลอฮ์ประทานให้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตของมุสลิม

1.2.4 ศรัทธาในนบีหรือศาสนทูต มีข้อความที่ใช้วัด 2 ข้อความ คือ

1.2.4.1 มุสลิมเคารพนับถือและยกย่องนบี และเชื่อว่า

ท่านนบีมุฮัมมัดเป็นนบีมงคลเดียวและองค์สุดท้าย

1.2.4.2 คุณลักษณะสำคัญของบุคคลที่อัลลอฮ์ทรงเลือกเป็น

เทวทูต คือมีความซื่อสัตย์ มีวาจาสัตย์ มีความขยันอดทนและมีความเฉลียวฉลาด
รอบรู้

1.2.5 สรรพชาในวันกียะมะฮ์ มีข้อความที่ใช้วัด 1 ข้อความคือ
มุสลิมเชื่อว่าคนจะต้องถือกำเนิดใหม่อีกครั้ง แต่ไม่ใช่
ในโลกนี้เป็นกำเนิดใหม่ (ฟื้นชีวิต) ในโลกหน้า (อาคีเราะฮ์) เพื่อให้อัลลอฮ์
พิจารณาพิพากษาความดีความชั่ว

1.2.6 สรรพชาในกรกำหนดสภาวะต่าง ๆ ของสรรพสิ่งและ
สรรพสัตว์โดยอัลลอฮ์ มีข้อความที่ใช้วัด 3 ข้อความคือ

1.2.6.1 เหตุผลอย่างหนึ่งที่ทำให้โลกนี้มีทั้งคนยากจน
คนร่ำรวยมีคนที่อยู่อย่างสุขสบาย และมีคนที่มีความลำบากขัดสนอยู่รวมในสังคม
ก็เพราะอัลลอฮ์ได้ทรงสร้างความแตกต่างนี้ขึ้นมา เพื่อให้ชีวิตในสังคมมนุษย์
ดำเนินไปตามวิถีทางแห่งโลก

1.2.6.2 อัลลอฮ์ทรงเป็นผู้บัญชา หนักแก่ผู้ที่ประพฤติ
ปฏิบัติในหนทางดีงาม และลงโทษแก่ผู้ประพฤติปฏิบัติในหนทางที่ชั่วช้า เมื่อถึง
วันตัดสิน

1.2.6.3 ทูซโซก โซค ลาก คนดี คนชั่ว อัลลอฮ์
เป็นผู้ทรงกำหนดให้มีและหมดไป

เกณฑ์การวัด

ระดับของความเห็นที่ตั้งไว้มี 5 ระดับ

1. เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ผู้ตอบรู้สึกตามข้อความนั้น โดยไม่มีข้อแม้ใดๆ
2. เห็นด้วย	หมายถึง	ผู้ตอบรู้สึกตามข้อความนั้น โดยมีข้อแม้อยู่บ้าง
3. ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ผู้ตอบตัดสินใจเด็ดขาดไปไม่ ได้ว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย
4. ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ผู้ตอบมีความรู้สึกตามข้อความ นั้นเพียงเล็กน้อย

5. ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ผู้ตอบไม่มีความรู้สึกตาม
ข้อความนั้นโดยสิ้นเชิง

1.3 ตอนที่ 3 ความยึดมั่นผูกพันในแนวการปฏิบัติตามศาสนบัญญัติ มีตัวแปร
ที่ใช้วัด 5 ตัว

1.3.1 การบฎญาณตนหรือการกล่าววาระชาตัตนั้น เป็นคำกล่าวที่มีอยู่
ในการนมาซและดูอาว (สวดขอพรจากอัลลอฮ์) ทั้งหลายอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องวัดอีก ดังนั้นในการวัดตัวแปรนี้จึงได้เล็งมาวัดการกล่าววาจา ซึ่งเป็นคำ
กล่าวที่มุสลิมถือปฏิบัติก่อนลงมือกระทำการใด ๆ เพื่อเป็นสิริมงคล และเตือนสติ
ในการทำงานนั้น ๆ ข้อความที่ใช้วัดมี 1 ข้อความ คือ

ท่านกล่าววาจา "บิสมิลลาฮิร เรอะมานิร่อฮีม"วันละกี่ครั้ง

1.3.2 การนมาซ ข้อความที่ใช้วัดมี 3 ข้อความ คือ

1.3.2.1 ท่านนมาซประจำวัน วันละกี่ครั้ง

1.3.2.2 ในระหว่างเดินทางไกล ท่านนมาซวันละกี่ครั้ง

1.3.2.3 หากท่านเจ็บป่วย ท่านนมาซวันละกี่ครั้ง

1.3.3 การถือศีลอด ข้อความที่ใช้วัดมี 1 ข้อความ คือ

การถือศีลอดในเดือนรอมฎอนสามารถชดเชยได้หรือไม่

หากท่านเดินทางไกลหรือเจ็บป่วย

1.3.4 การจ่ายซะกาต (การบริจาคทานบังคับ) ข้อความที่ใช้วัดมี
1 ข้อความ คือ

ท่านจ่ายทานบังคับตามเกณฑ์

1.3.5 การประกอบพิธีฮัจญ์ เนื่องจากหลักปฏิบัติในข้อนี้เป็นหลัก
ปฏิบัติที่มุสลิมทุกคนไม่อาจปฏิบัติได้เท่าเทียมกัน เพราะมีข้อจำกัดต่างกัน เช่น
ขาดทุนทรัพย์ในการเดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์ สุขภาพไม่เอื้ออำนวย เพราะมี
โรคประจำตัว ไม่อาจเดินทางไกลได้ เป็นต้น ดังนั้นสำหรับตัวแปรนี้จึงใช้วิธีวัด
ความคิดเห็นแทน ข้อความที่ใช้วัดมี 2 ข้อความ คือ

1.3.5.1 การประกอบพิธีฮัจญ์ เป็นหน้าที่ของมุสลิมที่มีต่ออัลลอฮ์ สำหรับผู้ที่สามารถกระทำได้

1.3.5.2 ผู้ที่ได้ประกอบพิธีฮัจญ์อย่างสมบูรณ์แล้วหันมาปฏิบัติแต่ความดีจะได้รับการอภัยโทษในทวเบตที่ได้กระทำมาแล้วจากอัลลอฮ์

เกณฑ์การวัด

1. ปฏิบัติประจำ คือ การปฏิบัติเป็นประจำทุกครั้ง
2. ปฏิบัติบ่อยๆ คือ การปฏิบัติเกือบเป็นประจำทุกครั้ง
3. ปฏิบัติค่อนข้างบ่อย คือ การปฏิบัติครั้งหนึ่งของทั้งหมด
4. ปฏิบัติเป็นครั้งคราวหรือเป็นบางครั้ง คือ การปฏิบัตินานๆ ครั้ง
5. ไม่ปฏิบัติเลยหรือเกือบไม่ปฏิบัติเลย คือ การปฏิบัติน้อยที่สุดหรือไม่เคยปฏิบัติเลย

การให้คะแนน

ข้อความที่สร้างขึ้นนั้นมีทั้งข้อความเชิงบวกและข้อความเชิงลบ
 ข้อความเชิงบวก คือ ข้อความที่มีความหมายตรงกับสิ่งที่ต้องการวัด
 ข้อความเชิงลบ คือ ข้อความที่มีความหมายตรงข้ามกับสิ่งที่

ต้องการวัด

จากข้อความ ความยึดมั่นผูกพันในศาสนาอิสลามของแนวศรัทธา (ศรัทธา) และความยึดมั่นผูกพันในศาสนาของแนวปฏิบัติ (หลักปฏิบัติ) ข้อที่ 5 การประกอบพิธีฮัจญ์ ซึ่งตามแนวความคิดเห็นจะให้ผู้ตอบได้แสดงความเห็นต่อข้อความ โดยเริ่มจากเห็นด้วยอย่างยิ่ง ไปจนถึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ระดับความเห็นมี 5 ระดับ เพื่อให้มีความแปรผันของคะแนนมาก และวัดได้ละเอียดขึ้น

หลักการให้คะแนน

	ข้อความเชิงบวก		ข้อความเชิงลบ	
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	คะแนน	5	คะแนน	1
เห็นด้วย	คะแนน	4	คะแนน	2
ไม่แน่ใจ	คะแนน	3	คะแนน	3
ไม่เห็นด้วย	คะแนน	2	คะแนน	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	คะแนน	1	คะแนน	5

สำหรับหลักการให้คะแนนของมาตราวัดความยึดมั่นผูกพันในศาสนาอิสลามของแนวการปฏิบัติ (หลักการปฏิบัติ) มีการให้คะแนน การปฏิบัติดังต่อไปนี้

ความถี่ในการปฏิบัติในแต่ละข้อความ	การให้คะแนน
เป็นประจำ	5
บ่อยๆ	4
ค่อนข้างบ่อย	3
เป็นครั้งคราวหรือบางครั้ง	2
ไม่เคยหรือเกือบไม่เคย	1

การทดสอบ

นำแบบสอบถามที่สร้างเรียบร้อยแล้ว และผ่านการตรวจแก้ไขแล้ว ไปทำการทดลอง (Try out) ใช้กับประชากรที่ไม่ได้ตกเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยทดสอบกับเยาวชนที่ติดยาเสพติดและผู้มาตรวจรักษาทั่วไปที่ไม่มีประวัติติดยาเสพติด จำนวนกลุ่มละ 10 คน เพื่อนำผลการตอบแบบสอบถามที่ทดสอบมาวิเคราะห์ เพื่อคำนวณหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) และคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ ตอนที่ 2 และ 3 (รายละเอียดได้แสดงไว้ในภาคผนวก 2)

1. คำนวณหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) ของแบบทดสอบ ตอนที่ 2 และ 3 เป็นรายข้อ (Item Analysis) เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก รายข้อ กระทำโดยการตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้รวมคะแนนของแต่ละคนเรียงคะแนนจากกลุ่มสูงไปหาต่ำ คัดเอา 25% กลุ่มสูง และ 25% กลุ่มต่ำ แล้วนำมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีหาค่า t-test (วิเชียร เกตุสิงห์, 2526 : 133) โดยตั้งเกณฑ์ไว้ว่าคำตอบข้อใดมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 1.75 ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ถือว่าข้อคำถามนั้นมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้

2. คำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามตอนที่ 2 และ 3 โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α -Coefficient) ของครอนบัต (Cronbach) (อ้างในวิเชียร เกตุสิงห์, 2524 : 139-143) เพื่อทดสอบความสามารถของมาตราวัดว่ามีความคงที่ไม่เปลี่ยนแปลง ถ้าใช้สิ่งเดียวกันจะ ได้ผลเหมือนกันทุกครั้งซึ่งเป็นการทดสอบความคงเส้นคงวาภายในของมาตราวัด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ขออนุญาตจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เพื่อขออนุญาต เก็บข้อมูลจากฝ่ายเวชกรรมสังคม โรงพยาบาลปัตตานี และขอความร่วมมือ จากเจ้าหน้าที่ฝ่ายเวชกรรมสังคมในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มที่ติดยาเสพติด
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามออกไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มที่ไม่ติดยาเสพติดด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

รวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาตรวจสอบแก้ไขเพื่อดูความสมบูรณ์ของข้อมูลและนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ตัวแปรทุกตัว โดยวิธีการวิเคราะห์จำแนกประเภทหรือจำแนกกลุ่ม (Discriminant Analysis)

สำหรับการวิเคราะห์จำแนกประเภทเป็นวิธีหนึ่งของการแก้ปัญหาสมการจำแนกประเภท (Discriminant Function) ก็คือ สมการถดถอยโดยที่ตัวแปรตามแทนด้วยสมาชิกที่เป็นกลุ่ม (The Discriminant function is a regression equation with a dependent variable that represents group membership) (Kerlinger and Pedlazar, 1973 : 337)

วัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์จำแนกประเภทกลุ่ม (Linderman, Merenda and Gold, 1980 : 170-171) เพื่อที่จะคัดเลือกตัวแปรอิสระกลุ่มหนึ่งที่อยู่คิดว่าตัวแปรอิสระเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับสิ่งที่ต้องการศึกษา (ตัวแปรตาม) จนถึงขั้นที่จะสามารถแยกประชากรออกเป็นกลุ่มๆ ได้ประชากรแต่ละกลุ่มจะมีตัวแปรที่สัมพันธ์กับกลุ่มตัวแปรที่ใช้แบ่งแยกกลุ่มออกจากกลุ่มอื่นๆ

การวิจัยครั้งนี้ ตัวแปรอิสระคือ

- ความยึดมั่นผูกพันในศาสนาของเยาวชน
- การศึกษา (การศึกษาในระบบ และ การศึกษาศาสนา)
- ความสัมพันธ์ในครอบครัว
- รายได้
- ลักษณะอาชีพ (ใช้แรงงาน และไม่ใช้แรงงาน)

ตัวแปรตามคือ กลุ่มเยาวชนที่ติดยาเสพติดและไม่ติดยาเสพติด

การนำเทคนิคการวิเคราะห์จำแนกประเภทมาใช้วิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผลที่ได้อาจจะชี้ให้เห็นว่า กลุ่มผู้ติดยาเสพติดขึ้นอยู่กับตัวแปรอิสระใดบ้าง โดยดูจากสมการที่ได้และน้ำหนักของตัวแปร นำมาใช้ในการคาดประมาณ

การเป็นสมาชิกของกลุ่ม เรียกสมการนี้ว่าสมการจำแนกประเภท (Discriminant Function) ส่วนการเป็นสมาชิกของกลุ่มที่ไม่ติดยาเสพติดก็ไม่จำเป็นต้องวิเคราะห์ เพราะเมื่อทราบว่า ตัวแปรใดเป็นสมาชิกของกลุ่มติดยาเสพติดแล้วที่เหลือก็จะเป็นสมาชิกของกลุ่มที่ไม่ติดยาเสพติด

การสร้างสมการวิเคราะห์จำแนกประเภทของข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้อาศัยสมการวิเคราะห์จำแนกประเภทแบบวิธีตรง (Direct Method) (กรรณิการ์ สุขเกษม, 1983 : 6) สมการที่ได้มีประโยชน์ 2 ประการ คือ ประการแรกเป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม (การเป็นสมาชิกของกลุ่ม) และตัวแปรอิสระ ประการที่สอง การจำแนกประเภทโดยใช้สมการที่ได้มาแบ่งจำนวนกลุ่ม

การจำแนกประเภท เมื่อได้สมการมาแล้วก็สามารถที่จะระบุว่ากรณีใดจะเป็นสมาชิกของกลุ่มใดได้โดยอาศัยค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรที่ปรากฏอยู่ในสมการจำแนกคูณกับค่าของตัวแปรแต่ละตัว จะได้ค่าของตัวแปรตรงกับค่าหรือรหัสที่แบ่งจำนวนกลุ่ม (สมการจำแนกประเภทแสดงในภาคผนวก 1)